

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 7. december 2000

i sag C-94/99, ARGE Gewässerschutz mod Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesvergabeamt)⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — direktiv 92/50/EØF — procedure vedrørende tildeling af offentlige kontrakter — ligebehandling af de bydende — forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — fri udveksling af tjenesteydelse)

(2001/C 108/01)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-94/99, angående en anmodning, som Bundesvergabeamt (Østrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, ARGE Gewässerschutz mod Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1) og af EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann (refererende dommer), og dommerne J.-P. Puissochet og F. Macken; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 7. december 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Det princip om ligebehandling af de bydende, der er fastsat i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, tilsidesættes ikke, blot fordi den ordregivende myndighed*

træffer afgørelse om, at der gives adgang til en procedure vedrørende tildeling af en offentlig tjenesteydelsesaftale for organer, som enten fra den ordregivende myndighed selv eller andre ordregivende myndigheder modtager tilskud, uanset disses karakter, således at disse organer kan afgive bud med priser, der ligger væsentligt under buddene fra de øvrige bydende, som ikke modtager sådanne tilskud.

- 2) *Den omstændighed, at en ordregivende myndighed træffer en afgørelse, hvorefter sådanne organer gives adgang til en procedure vedrørende tildeling af en offentlig tjenesteydelsesaftale, udgør hverken en skjult forskelsbehandling eller en hindring, der er i strid med EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF).*

⁽¹⁾ EFT C 160 af 5.6.1999.

DOMSTOLENS KENDELSE

af 20. oktober 2000

i sag C-242/99, Johann Vogler mod Landwirtschaftliche Alterskasse Schwaben (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Augsburg)⁽¹⁾

(»Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — social sikring — etableringsfrihed — bestemmelse af, hvilken lovgivning der skal anvendes — selvstændig erhvervsvirksomhed i flere medlemsstater — artikel 13, stk. 1, og artikel 14a, nr. 2, i forordning nr. 1408/71 — kun ét lands lovgivning anvendelig«)

(2001/C 108/02)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-242/99, angående en anmodning, som Sozialgericht Augsburg (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu

artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Johann Vogler mod Landwirtschaftliche Alterskasse Schwaben, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden og fortolkningen af artikel 13, stk. 1, og artikel 14a, nr. 2, samt vedrørende og fortolkningen af artikel 13, stk. 2, litra b), artikel 14a, nr. 3, og artikel 14c i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), der igen er ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 307/1999 af 8. februar 1999 (EFT L 38, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet (refererende dommer) og V. Skouris samt dommerne D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen og F. Macken; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: R. Grass, den 20. oktober 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Gennemgangen af det første forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan anfægte gyldigheden af artikel 13, stk. 1, jf. artikel 14a, nr. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, der igen er ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 307/1999 af 8. februar 1999. Det følger af disse bestemmelser, at en person, der som selvstændig erhvervsdrivende samtidig driver en landbrugsvirksomhed i Tyskland og et hotel i Østrig, og som er bosat i sidstnævnte stat, udelukkende er omfattet af den sociale sikringslovgivning i Østrig.

(¹) EFT C 246 af 28.8.1999.

Anmodninger om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 6. juli 2000 af Tribunale amministrativo regionale per il Lazio i sagerne Azienda Agricola Ettore Ribaldi (C-480/00), mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.); tilvarslet: Caseificio Nazionale Novarese s.c.a.r.l., Cesare og Michele Filippi (C-490/00), mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning, Cooperativa Latte Associati della Lessina a r.l. (C-491/00), mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning

(Sagerne C-480/00, C-490/00 og C-491/00)

(2001/C 108/03)

Ved dom afsagt den 6. juli 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. december 2000, har Tribunale amministrativo regionale per il Lazio i sagerne Azienda Agricola Ettore Ribaldi (C-480/00), mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.); tilvarslet: Caseificio Nazionale Novarese s.c.a.r.l., Cesare og Michele Filippi (C-490/00), mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning, Cooperativa Latte Associati della Lessina a r.l. (C-491/00), mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol anmodninger om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

strativo regionale per il Lazio i sagerne Azienda Agricola Ettore Ribaldi (C-480/00), mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.); tilvarslet: Caseificio Nazionale Novarese s.c.a.r.l., Cesare og Michele Filippi (C-490/00), mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (A.I.M.A.) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning, Cooperativa Latte Associati della Lessina a r.l. (C-491/00), mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) og Ministeriet for Statens Finanser, Budget og Økonomisk Planlægning forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol anmodninger om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Skal artikel 1 og 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 (¹) af 28. december 1992 og artikel 3 og 4 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 (²) af 9. marts 1993 fortolkes således, at fristerne for tildeling af kvoter og for gennemførelse af udligningsbetalingerne og opkrævningen af afgifterne kan fraviges, såfremt afgørelserne herom anfægtes administrativt eller ved domstolene?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:

2) Er artikel 1 og 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 og artikel 3 og 4 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 gyldige i relation til traktatens artikel 33 (tidligere artikel 39), for så vidt som det i de nævnte bestemmelser ikke er fastsat, at fristerne kan fraviges, såfremt afgørelserne om tildeling af individuelle referencemængder, om udligningsbetalinger og om opkrævning af afgifter anfægtes administrativt eller ved domstolene?

3) Kan EF-forordningerne nr. 3950/92 og 536/93 fortolkes således, at gennemførelsen af den herved indførte ordning ikke berører tildelingen og den officielle meddelelse af producenternes individuelle referencekvoter (³) eller ikke berører medlemsstatens officielle nye fordeling af den pågældende stats samlede kvote blandt statens egne producenter?

4) Skal artikel 3 og 4 i EF-forordning nr. 3950/92 fortolkes således, at der ikke stilles krav om nogen officiel meddelelse af individuelle referencekvoter til producenterne, eller kan tildelingen af den individuelle referencekvote finde sted uden en individuel meddelelse til de nævnte producenter?

5) Skal artikel 2, stk. 1, i EF-forordning nr. 3950/92 og artikel 3, stk. 3, i EF-forordning nr. 536/93 fortolkes således, at medlemsstaterne har mulighed for at fastlægge privilegerede producentgrupper, der skal modtage udligningsbetaling i forhold til andre grupper?

(¹) EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1.

(²) EFT L 57 af 10.3.1993, s. 12.

(³) Noten ikke relevant for den danske tekst.